

Jaromír Hanzlík v Třeboni: O divadle, filmu a životě na scéně i mimo ni

*„Kdo by neznal romantického traktoristu v Létě s kovbojem, halasného strýce Pepina v Postřižínách nebo dojemnou postavu Leliho ve Slavnostech sněženek? Nejen všechny tyto postavy, ale desítky dalších rolí, které patří k tomu nejlepšímu z české kinematografie, mají jednoho společného jmenovatele – Jaromíra Hanzlíka. A to jsem ještě nezmínila stovky jeho divadelních rolí, z nichž některé se staly legendárními. Kdo je ten trochu tajemný Pan herec? Dokázal se na mnoho let odmlčet? Proč? Proč měl najednou pocit, že divadlo nepromlouvá? I o tom si budeme povídat na našem společném setkání v rámci Třeboňských nocturen,“ zve na diskuzi s hercem **Jaromírem Hanzlíkem** moderátorka Martina Kociánová.*

A právě večer 20. března v Divadle J. K. Tyla uzavře 28. ročník zimní koncertní série festivalu Třeboňská nocturna. Na program letní části se můžete těšit ve dnech 8. do 12. července 2025.

Do Třeboně nemíříte poprvé – našel jste čas projít si město a jeho okolí?

Do Třeboně jezdím rád, protože je to jednak krásné město s nádherným okolím a ideálními cyklostezkami. Úžasné je třeboňské divadlo, kde jsem několikrát hrál před skvělým publikem. A relax v Auroře je nezapomenutelný.

Prý jste už od tří let věděl, že chcete být hercem, a místo studia na DAMU jste rovnou nastoupil do Divadla na Vinohradech. Byla praxe tou nejlepší školou?

Můj tatínek byl herec a právě ve třech letech mě poprvé vzal do divadla – a to rozhodlo, že jsem se vydal na hereckou dráhu. Po maturitě jsem řízením osudu dostal nabídku do Vinohradského divadla, kde jsem strávil 30 let naplněných nádhernými rolemi, zejména pod režijním vedením pana Jaroslava Dudka. Hamlet, Oidipus, Raskolnikov, Chlestakov, Cyrano, Komik a mnoho dalších. Snažil jsem se být dobrým nástrojem v rukou skvělého režiséra tak, aby na mě mohl rozehrát své úžasné divadelní nápady.

Co byste dnes doporučil začínajícím hercům?

Mladým hercům bych doporučil více pokory, píle a vášně pro řemeslo – a také, aby neprznili naši krásnou češtinu plevelnými slovy jako „jakoby“, „vlastně“, „jako“ a jinými. To považuji za neduh nejen mladé generace, ale slyšet to lze i od starších.

Třeboňská nocturna jsou především hudebním festivalem. Máte nějaké oblíbené hudební žánry nebo interprety?

Nemám v hudbě priority. Rád poslouchám jazz i vážnou hudbu. Populární hudbu mám spojenou především s krásnými melodiemi a texty. Karel Černoch i Karel Gott měli písně lahodící mému sluchu. Bohužel mám velký problém s hudbou, která nás pronásleduje všude – v restauracích, ve výtazích i na záchodech. Zejména v kavárnách by mělo být příjemné ticho k rozhovorům nad kávičkou, ale většinou duní bubny, slyšet je jen rytmus a melodii ani nevnímáme.

Blíží se předávání filmových cen za rok 2024. Zaujal vás v uplynulém roce nějaký film nebo seriál, který byste doporučil?

Vlny jsou skvělý film!

Jaké jsou vaše letošní plány?

Plány jsou zatím jen v obrysech, ale věřím, že se něco z nich uchytí. A snad se v létě opět vydám na kole okolo „Světa“.

Na zimní koncertní sérii naváže 22. ročník mezinárodního hudebního festivalu Třeboňská nocturna. Mezi 8. - 12. červencem 2025 vystoupí Tsukushi Sasaki & Atlantis Collegium, Smetanovo Trio, hudební trio Michaela Káčerková, Barbora Perná a Vilém Veverka, sopranistka Alžběta Poláčková, barytonista Sungbin Kim či Komorní filharmonie Pardubice pod vedením Martina Leginuse. Páteční večer bude věnován filmovým melodiím v podání Jihočeské filharmonie.

YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=qtUoyGVRAXY>

trebonskanocturna.cz

facebook.com/trebonskanocturna

instagram.com/trebonskanocturna